

Številka: 018-165/2025-4

Datum: 30. 12. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 54. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Igorja Luzarja kot predsednika senata ter Sama Červeka in Andraža Žvana kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Nakup električnih triciklov s 5 letnim vzdrževanjem*«, na podlagi pritožbe, ki jo je vložil vlagatelj CULT, proizvodnja in prodaja koles, d.o.o., Tržaška cesta 77, Logatec, ki ga po pooblastilu zastopa ODVETNIŠKA DRUŽBA ZUPANČIČ o.p., d.o.o., Nazorjeva ulica 6A, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika POŠTA SLOVENIJE d.o.o., Slomškov trg 10, Maribor (v nadaljevanju: naročnik), 30. 12. 2025

odločila:

1. Predlog za vrnitev v prejšnje stanje se zavrže.
2. Pritožba se zavrže kot prepozna.
3. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po postopku s pogajanjem z objavo v skladu s 45. členom Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo dne 6. 5. 2025 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN003236/2025-EUe17/01 in v Uradnem listu Evropske unije pod št. objave 289669-2025, z enim popravkom.

Naročnik je dne 13. 8. 2025 na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN003236/2025-ODL/01) objavil »*Odločitev št. 0009/2025/0009/JNB/6*« z dne 7. 8. 2025, s katero je priznal sposobnost kandidatu Eport d.o.o., Kratka pot 1, Vojnik in kandidatu VSC Bike GmbH, Breite Strasse 32, Allstedt, Nemčija; kandidatu SAS 4R Concept (VUF BIKES), 11 rue Archimede, Lot 10, Pessac, Francija, pa je ni priznal iz razloga neizpolnjevanja vseh pogojev in zahtev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Naročnik je dne 17. 11. 2025 na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN003236/2025-ODL/02) objavil »*Odločitev št. 0009/2025/0009/JNB/6*« z dne 9. 10. 2025, iz katere je razvidno, da je javno naročilo oddal ponudniku VSC Bike GmbH, Breite Strasse 32, Allstedt, Nemčija, čigar ponudba se je po merilu uvrstila na prvo mesto.

Po naročnikovi odločitvi o oddaji javnega naročila z dne 9. 10. 2025 je vlagatelj z vlogo z dne 27. 11. 2025 vložil zahtevek za revizijo. Kot problematično izpostavlja ravnanje naročnika v postopku oddaje javnega naročila, s katerim je ta po vlagateljevem zatrdjevanju v fazi po prejemu prijav izrazilo omilil prvotno zahtevan pogoj glede roka dobave električnih triciklov, ki je bil v prvi fazi, torej v fazi preverjanja usposobljenosti ponudnikov, sicer izključitvene narave. Vlagatelj predlaga razveljavitev celotnega postopka javnega naročanja, zahteva tudi povrnitev priglašenih stroškov pravnega varstva.

Naročnik je s sklepom z dne 2. 12. 2025 zahtevek za revizijo zavrgel, vlagateljevo zahtevo za vračilo stroškov postopka pravnega varstva pa zavrnil. Naročnik navaja, da vlagatelj nima aktivne legitimacije za vložitev zahtevka za revizijo, ker ni oddal pravočasne prijave oziroma ponudbe za javno naročilo, ki je bilo izvedeno po postopku s pogajanjem z objavo. V skladu s prvim odstavkom 14. člena ZPVPJN se aktivna legitimacija namreč prizna le tistim, ki so izkazali interes za dodelitev naročila in bi jim z domnevno kršitvijo nastala škoda, česar pa vlagatelj ni storil. Naročnik dalje navaja, da v obravnavanem primeru niso podani niti pogoji za priznanje aktivne legitimacije na podlagi drugih določb ZPVPJN, zlasti ne 25. člena, saj je bilo javno naročilo objavljeno, vlagatelj pa bi lahko sodeloval kot samostojni ponudnik ali skupaj s partnerji, vendar pa se je po lastni poslovni odločitvi vključil zgolj kot kapaciteta drugega ponudnika. Ker po mnenju naročnika vlagatelj poleg umanjka interesa ni izkazal tudi možnosti nastanka škode, je zahtevek za revizijo zavrgel.

Zoper naročnikov sklep o zavrženju zahtevka za revizijo je vlagatelj z vlogo z dne 13. 12. 2025 preko portala eRevizija vložil pritožbo. Vlagatelj v pritožbi, ob povzemanju navedb naročnika iz sklepa o zavrženju, izpostavlja, da je naročnik objavil javno naročilo z vsebino, v katerem vlagatelj prijave res ni oddal, vendar pa javno naročilo s to vsebino nikoli ni bilo oddano. Zatrjuje, da je naročnik javno naročilo bistveno spremenil, kar pomeni, da vlagatelj za oddano javno naročilo nikoli ni mogel oddati prijave. Navaja, da je naročnik oddal novo, bistveno spremenjeno javno naročilo, brez predhodne objave obvestila o naročilu, zato je relevantna pravna podlaga za presojo sedmi odstavka 25. člena ZPVPJN, ki pa od ponudnika ne zahteva, da bi moral oddati prijavo.

Istega dne je vlagatelj preko portala eRevizija vložil vlogo, poimenovano »*PREDLOG ZA VRNITEV V PREJŠNJE STANJE IN PRITOŽBA ZOPER SKLEP O ZAVRŽENJU (ZAMUJENO DEJANJE)*« z dne 13. 12. 2025. Državni revizijski komisiji predlaga dovolitev vrnitve v prejšnje stanje, t.j. v stanje pred iztekom roka za vložitev pritožbe zoper sklep o zavrženju z dne 2.12.2025. V obrazložitvi te vloge kot razlog za nepravčasno vložitev pravnega sredstva (rok za vložitev pritožbe se je namreč iztekel dne 5. 12. 2025) navaja, da je edini odvetnik, kateri je zaposlen pri pooblaščenцу vlagatelja in se ukvarja s postopki javnega naročanja, zbolel. Poudarja, da ob upoštevanju kratkega roka za vložitev pritožbe, tj. tri delovne dni od prejema naročnikove odločitve, kot tudi zaradi specifičnosti predmetne zadeve, ni bilo mogoče zagotoviti nadomestnega odvetnika, prav tako pa ni bilo mogoče pričakovati, da bi pritožbo pripravila in vložila pri pooblaščenцу zaposlena odvetniška pripravnica.

Naročnik je dne 16. 12. 2025 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo, zbrano v postopku oddaje javnega naročila in v predrevizijskem postopku, ter pritožbo vlagatelja zoper naročnikovo

odločitev o zavrženju zahtevka za revizijo, skupaj z vlogo, poimenovano »*PREDLOG ZA VRNITEV V PREJŠNJE STANJE IN PRITOŽBA ZOPER SKLEP O ZAVRŽENJU (ZAMUJENO DEJANJE)*« z dne 13. 12. 2025.

Po pregledu odstopljene dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj ob vložitvi pritožbe vložil tudi vlogo, poimenovano »*PREDLOG ZA VRNITEV V PREJŠNJE STANJE IN PRITOŽBA ZOPER SKLEP O ZAVRŽENJU (ZAMUJENO DEJANJE)*« z dne 13. 12. 2025, s katero predlaga v pritožbenem postopku uporabo instituta vrnitve v prejšnje stanje.

ZPVPJN instituta vrnitve v prejšnje stanje ne ureja. Za vprašanja, ki jih ZPVPJN ne ureja, se skladno s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku uporablja Zakon o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP). Vendar pa je ob tem treba pojasniti, da čeprav ZPVPJN enakega ali podobnega instituta, kot je predlog za vrnitev v prejšnje stanje iz ZPP, ne ureja, to še ne pomeni, da se je mogoče opreti na prvi odstavek 13. člena ZPVPJN in se sklicevati na ZPP za dovolitev tega instituta. Obveznost uporabe pravnega pravila iz subsidiarnega zakona nastane le, kadar primarni zakon nekega ravnanja ne ureja ali ga ne ureja dovolj natančno, pri čemer podrednih pravil subsidiarnega zakona ni mogoče uporabiti tako, da bi bila njihova uporaba v nasprotju s primarnim zakonom. Vsled navedenega je odstop od uporabe pravnih pravil, ki jih določa ZPP, možen tudi v primerih, v katerih iz določb ZPVPJN izhaja, da glede na specialne zakonske določbe v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila nekaterih določb ZPP ni mogoče uporabiti oziroma jih ni mogoče uporabiti v celoti. Odsotnost izrecne ureditve instituta v ZPVPJN torej ni mogoče avtomatično razlagati kot napotitev na ureditev v ZPP, saj lahko opustitev dela ureditve že sama po sebi pomeni posebno ureditev po ZPVPJN (prim. npr. sklep VSRS I Up 39/2025).

Državna revizijska komisija v obravnavanem primeru ugotavlja, da vlagatelj predlog za vrnitev v prejšnje stanje uveljavlja glede nepravčasno vložene pritožbe zoper naročnikov sklep o zavrženju zahtevka za revizijo.

V skladu z ZPVPJN lahko vlagatelj, v kolikor meni da je naročnik zahtevke za revizijo zavrgel neupravičeno, vloži pritožbo, o kateri odloča Državna revizijska komisija, in sicer v roku treh delovnih dni od prejema sklepa (prim. peti odstavek 26. člena ZPVPJN). Zakonsko določen rok je jasen in kratek, po njegovem poteku pa sklep naročnika o zavrženju zahtevka za revizijo postane pravnomočen (šesti odstavek 26. člena ZPVPJN). Edina možnost podaljšanja tega roka je urejena v šestem odstavku 13.a člena ZPVPJN, v skladu s katerim se lahko v primeru, če zaradi tehničnih težav portal eRevizija pred iztekom posameznega roka ne deluje, informacije ali dokumenti vložijo pisno neposredno pri naslovniku ali po pošti priporočeno s povratnico najpozneje do konca naslednjega delovnega dne po izteku roka. S takšno ureditvijo je ZPVPJN možnost podaljšanja rokov izrecno pridržal za primere tehničnih težav oz. nedelovanja portala eRevizija (kar v obravnavanem primeru ni bil primer oz. ni sporno), medtem ko drugih možnosti podaljšanja rokov ni predvidel in jih zato tudi ni uredil. Navedeno predstavlja posebno ureditev postopka pravnega varstva po ZPVPJN, v kateri vrnitev v prejšnje stanje ni predvidena in je zato tudi ni mogoče uporabiti v obliki, ki jo predvideva ZPP.

Ob tem je treba upoštevati tudi, da mora naročnik javno naročanje izvesti tako, da z njim zagotovi gospodarno in učinkovito porabo javnih sredstev in uspešno doseže cilje svojega delovanja,

določene skladno s predpisi, ki urejajo porabo proračunskih in drugih javnih sredstev (4. člen ZJN-3). Obsežne, stalne in raznovrstne potrebe, ki v pretežni meri služijo nemotenemu izvrševanju javnih služb, so za nemoteno funkcioniranje države in oskrbo z javnimi dobrinami, kar je mnogokrat ustavnopravno varovan cilj, bistvenega pomena. Oddaja in izvedba javnih naročil morata biti zato hitra in učinkovita, temu cilju pa morata služiti tako postopek oddaje javnih naročil kot tudi postopek pravnega varstva. Možnost vrnitve v prejšnje stanje bi bila zato v nasprotju s primarno ureditvijo postopka pravnega varstva, kot ga določa ZPVPJN, saj bi ureditev, ki bi vlagateljem omogočala poseganje v pravnomočne odločitve, izničila pomen in učinkovitost tega postopka.

Glede na navedeno ter upoštevanje kratke roke, ki so zaradi posebne narave postopkov pravnega varstva v ZPVPJN bistveno drugačni od rokov določenih v ZPP, ter določil glede obdobja mirovanja in izpodbojnosti pogodbe, Državna revizijska komisija ugotavlja, da bi bila uporaba instituta vrnitve v prejšnje stanje v obravnavanem primeru v nasprotju s temeljnimi cilji in naravo postopka po ZPVPJN.

Državna revizijska komisija ob upoštevanju predstavljenega zaključuje, da instituta vrnitve v prejšnje stanje v obravnavanem pritožbenem postopku v skladu z ZPVPJN ni mogoče uporabiti.

Ker mora Državna revizijska komisija zahtevke za revizijo, ki ni dopusten, zavreči (tretji odstavek 31. člena ZPVPJN v povezavi s peto alineo prvega odstavka 31. člena ZPVPJN), vsaj enako oziroma celo toliko bolj velja to za vlogo, s katero se uveljavlja institut, ki glede na ureditev ZPVPJN ne obstaja in torej ni dopusten. Državna revizijska komisija je zato na podlagi tretjega odstavka 31. člena ZPVPJN zavrgla vlogo vlagatelja z dne 13. 12. 2025, poimenovano »**PREDLOG ZA VRNITEV V PREJŠNJE STANJE IN PRITOŽBA ZOPER SKLEP O ZAVRŽENJU (ZAMUJENO DEJANJE)**« z dne 13. 12. 2025.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Državna revizijska komisija po prejemu pritožbe skladno s 54. členom ZPVPJN pred vsebinsko obravnavo opravi predhodni preizkus pritožbe ter po uradni dolžnosti preveri, ali je bila vložena pravočasno, ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 52. člena ZPVPJN in ali jo je vložil upravičeni subjekt.

Če Državna revizijska komisija ugotovi, da pritožba ni bila vložena pravočasno ali pa če je ni vložila upravičena oseba jo skladno z drugim odstavkom 54. člena ZPVPJN s sklepom zavrne. Državna revizijska komisija zavrne tudi pritožbo, ki ne vsebuje vseh obveznih sestavin, in sicer v primeru, če je vlagatelj kljub pozivu ne dopolni pravočasno ali ustrezno. Rok za dopolnitev pritožbe znaša tri delovne dni od dne prejema poziva k dopolnitvi.

Eden od procesnih pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za vsebinsko obravnavo pritožbe, je torej njena pravočasna vložitev. Iz prvega odstavka 51. člena ZPVPJN izhaja, da je pritožba pravočasna, če je vložena najpozneje v treh delovnih dneh od prejema naročnikove odločitve.

Državna revizijska komisija na podlagi pregleda spisovne dokumentacije ugotavlja, da je vlagatelj zoper naročnikov sklep o zavrženju zahtevka za revizijo vložil pritožbo z dne 13. 12. 2025. Kot pokaže vpogled na portal eRevizija, je bila navedena pritožba vložena istega dne, torej 13. 12. 2025.

Državna revizijska komisija ob upoštevanju navedenega ugotavlja, da vlagateljeva pritožba z dne 13. 12. 2025 ni bila vložena v roku, ki ga določa prvi odstavek 51. člena ZPVPJN (tj. v roku treh

delovnih dni od prejema naročnikove odločitve). Vlagatelj je namreč naročnikovo odločitev o zavrženju zahtevka za revizijo prejel dne 2. 12. 2025, pritožbo zoper navedeno odločitev pa je vložil (še) dne 13. 12. 2025, torej po izteku treh delovnih dni od prejema navedene odločitve.

Ob dejstvu, da pritožba ni bila vložena v roku iz prvega odstavka 51. člena ZPVPJN, gre ugotoviti, da pritožba ni bila vložena pravočasno, zato jo je Državna revizijska komisija na podlagi drugega odstavka 54. člena ZPVPJN zavrгла.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v pritožbi zahteval povrnitev stroškov, ki so mu nastali v postopku. Ker mora naročnik potrebne stroške, nastale v pritožbenem postopku, vlagatelju povrniti (le) v primeru, če je pritožba utemeljena (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN), Državna revizijska komisija pa je vlagateljevo pritožbo zavrгла, je na podlagi osmega odstavka 70. člena ZPVPJN (v povezavi s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN) zavrnila tudi njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pritožbenega postopka.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Igor Luzar, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj,
- pooblaščenec vlagatelja,
- izbrani ponudnik,
- naročnik,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.